

meget. Af de 30 Mill. har Færgerne brugt ca. 5 Mill. d. v. s., at Færgerne har under Krigen givet et meget stort Underskud. Jeg vil gerne spørge den højtærede Trafikminister, da jeg ikke selv har regnet det ud — jeg har ikke endnu haft Baneregnskabet for 1917—18 for mig — om det kan passe, at hver Færge giver et Underskud pr. Dag af 1000 Kr.?

Som ved vort Jernbanevæsen møder vi ogsaa Underskud ved Postvæsenet. Postvæsenet plejer at give et lille Overskud: i Aar giver det ud af en Balance paa 20 Mill. Kr. et Underskud paa 2 Mill. Kr. Det samme ser vi atter ved Havnevæsenet. Derimod findes der noget Overskud ved Telegrafvæsenet. Atter her tror jeg, man maa beklage, at ikke en fornøden Takstforhøjelse er indført, da det dels vilde have ramt Forretninger, som let kunde bære saadan Merudgift, dels Udlændinge. De 2 Mill. Kr. Overskud er efter min Mening ikke noget egentligt Overskud, fordi vi har været tvungne til meget store Udvidelser paa Telegrafvæsenets Omraade; der er i Aar medgaaet 1½ Mill. Kr. til Udvidelser, som var nødvendige paa Grund af den meget store Trafik.

Under Statsvirksomhederne vil jeg hende Opmærksomheden paa den militære Klædefabriks 400 000 Kr. Det plejer ikke engang at være 100 000 Kr. Det viser sig altsaa, at den militære Klædefabrik er en ganske god Institution, naar den er i fuld Drift, og trods det, at Tekstilfabrikantforeningen i sin Tid protesterede, vil jeg slaa dette fast og opfordre Regeringen til at sørge for, at den militære Klædefabrik altid er i fuld Drift. Naar man har en Statsvirksomhed, er det i Virkeligheden en simpel Fordring, at man udnytter den til dens fulde Kapacitet.

Vender jeg mig saa til andre Indtægter, har vi Møntvæsenet, som i Regelen balancerer nogenlunde — ja, der er Aar, hvor det giver Underskud, nemlig naar vi kun præger Guld; og for saa vidt er det med nogen Betænkelighed — eller jeg skal maaske ikke bruge Udtrykket Betænkelighed, men, maa jeg sige, med nogen Beklagelse, at jeg ser, at Norge og Sverige modtager alt vort Guld, lader sit Guld præge i København til daglig Brug, men nu derimod holder de ikke saa meget af det og vil ikke modtage det. Naar Mønten i 1916—17 har givet 1¼ Mill. Kr., skyldes det den store Udmøntning

af Kobber og Sølv; den var i 1913—14 kun ¼ Mill., fordi Metallets Pris var steget. Jeg kan ikke tænke mig, at Mønten i 1918—19 vil give noget Overskud. Saa vidt jeg ved — muligvis tager jeg fejl — var det Kobber, der er i en 5-Øre, den Gang Kobberet stod i den højeste Pris, 14 Øre værd. Det er jo en stor Værdi for en 5-Øre. Nationalbanken hører jo paa en Maade under Møntvæsenet — jeg skal vende tilbage til den — den har givet et Overskud af 2½ Mill. Kr. Jeg vil straks sige, at jeg ikke er lykkelig over det Overskud og ikke er taknemmelig for det.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til den ærede Finansminister med Hensyn til Klasselotteriet. Det giver stadig sin 1½ Mill. og har gjort det i en lang Række af Aar. Jeg synes, der maatte være Grund til at udvide dette Klasselotteris Numre med 33 pCt., saledes at Overskuddet kunde blive 2 Mill. Kr. Vort Klasselotteri er nu en Gang vel nok Europas hæderligste og fineste Lotteri, og naar Folk kan, skal og vil spille, er Klasselotterispil den smukkeste Form derfor, og den Maade, mod hvilken man kan indvende mindst. Maa jeg spørge den højtærede Minister — for det er maaske min Fejl, at jeg ikke véd det —: Hvorledes stiller det sig i Fremtiden med Koloniallotteriet? Dets Afgift er ½ Mill. Kr. Hvem faar de Penge? og skal Lotteriet blive bestaaende? og hvorledes skal det virke i Fremtiden?

Domænerne plejer at give 1 Mill. Kr. om Aaret. Indtægterne af Landbrugsdomænerne er i Regelen ret faste, det er jo Afgifter, her er Tale om, og det er i Regelen Indtægterne af Statsskovene, der svinger. I Aar er der at lægge Mærke til, at Krigen, nemlig Vragene fra torpederede Skibe, har gjort, at vor Forstrandsret har givet en meget stor Sum. Med Hensyn til Statsskovene vil jeg gerne fremhæve, at de i Aar for første Gang giver 4 Mill. Kr., Indtægten af vore Skove plejer at være 2 Mill. Kr., Udgiften 1,4 Mill. Kr. I Aar er Indtægten 7¼ Mill. og Udgiften 3¼ Mill. Kr. Men jeg vil have Lov til at sige, at naar Statens Skove, der, som alle ved, drives af Folk, der i hvert Fald i Forhold til de ved private Skove ansatte er relativt ordentlig lønnede, og naar de oftest er noget bureaukratisk styrede, og Embedsmændene har Svinkeærinder rundt omkring — de har jo